

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vadim Armencea
(art. 190 alin. (5) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-494/2025
I-19100367-01-Ira-02072025)*

Recurs inadmisibil depus după 01 septembrie 2023; Dreptul de a prezenta probe noi în recurs; Probele apărute după pronunțarea deciziei instanței de apel nu pot fi administrate în recurs; Aprecierea probelor privind valoarea automobilului nu este irațională.

13 august 2026

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Andrei Niculcea

Instanța de apel – Alexandru Spoială, Mihail Diaconu, Dorin Dulghieru, Oxana
Robu, Olga Cojocaru, Vladislav Schibin

Instanța de recurs – Nadejda Toma, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun, Victor
Boico

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vadim Armencea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Sergiu Stratan,

Alexandru Negru, *judecători,*

constată următoarele:

PARTEA INTRODUCATIVĂ

1. Vadim Armencea s-a născut în anul 1989 în mun. Chișinău. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, (escrocherie săvârșită în proporții deosebit de mari). Vadim Armencea a fost apărat de avocații Vladislav Ciobanu-Nițuleac și Alexandru Bargan.

2. Cauza a fost examinată în procedură generală. Vadim Armencea a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate. El a fost condamnat la opt ani de închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de patru ani.

3. Cauza a fost judecată de instanța de apel de două ori. La 29 iunie 2022, Curtea de Apel Chișinău a respins ca nefondat apelul avocatului Alexandru Bargan și a menținut sentința. La 14 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul avocatului, a casat decizia și a dispus rejudecarea cauzei. La 07 mai 2025, Curtea de Apel Centru a admis apelul, a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre. Vadim Armencea, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, a fost condamnat la șapte ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de trei ani. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4. La 02 iulie 2025, avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, în interesele condamnatului, a declarat recurs. El a solicitat casarea deciziei și reîncadrarea faptei în baza art. 190 alin. (2) Cod penal.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 03 aprilie și s-a terminat la 31 mai 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 03 iunie 2019 - 20 august 2021. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 28 septembrie 2021 – 29 iunie 2022 și 05 iulie 2024 – 07 mai 2025. Curtea Supremă de Justiție a examinat recursul ordinar între 02 septembrie și 14 noiembrie 2022. Dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție la 29 septembrie 2025.

6. La 20 iulie 2026, avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, a depus o cerere de accelerare a examinării cauzei penale. Deoarece soluționarea recursului era programată pentru 06 august 2026, cererea nu a fost distribuită pentru examinare.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Vadim Armencea a fost învinuit că, la 22 ianuarie 2019, profitând de starea de stres în care se afla Maria Barbărasă în legătură cu reținerea fratelui său în Ucraina, a indus-o în eroare și a convins-o să-i transmită automobilul de model „BMW” pentru folosire temporară. În acest sens, el a determinat-o să întocmească o procură autenticată notarial, care îi acorda inclusiv dreptul de a înstrăina automobilul. La 13 februarie 2019, folosind procura, Vadim Armencea a dobândit dreptul de proprietate asupra automobilului, iar la 19 martie 2019 l-a vândut lui Anatolie Grosu contra sumei de 12.000 de euro. Ulterior, el a refuzat să restituie automobilul sau să achite valoarea acestuia, cauzându-i Mariei Barbărasă un prejudiciu în proporții deosebit de mari, în sumă de 17.000 de euro, echivalentul a 331.220 de lei. Acțiunile lui Vadim Armencea au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

b. Sentința

8. Cauza a fost examinată în procedură generală, în lipsa inculpatului, care s-a eschivat de la prezentarea în instanță. Prin [sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani](#), din 20 august 2021, Vadim Armencea a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate. El a fost condamnat la opt ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de patru ani. Instanța a admis parțial acțiunea civilă și a încasat de la Vadim Armencea 331.220 de lei cu titlu de prejudiciu material, 10.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 6.000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. Automobilul a fost lăsat în proprietatea lui Anatolie Grosu.

9. Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este confirmată prin declarațiile părților vătămate și ale martorilor, procura autenticată notarial, contractul de vânzare-cumpărare, procesul-verbal de confruntare, actele privind ridicarea automobilului și celelalte înscrisuri administrate. Maria Barbărasă a declarat că a întocmit procura fiind convinsă că Vadim Armencea va folosi temporar automobilul pentru a se deplasa în Ucraina la fratele ei. Ea nu intenționa să înstrăineze automobilul. Ulterior, inculpatul i-a comunicat că automobilul era gajat, iar după aceasta nu a mai răspuns la telefon. Ea i-a solicitat restituirea automobilului sau achitarea a cel puțin 17.000 de euro, însă nu a primit nicio sumă. Automobilul a fost procurat pentru uzul familiei și costase, împreună cu vămuirea, peste 20.000 de euro. Partea vătămată Sergiu Barbărasă a confirmat că nu a existat nici o înțelegere privind înstrăinarea automobilului. El a declarat că Vadim Armencea le-a propus să le achite 17.000 de euro și să păstreze automobilul, însă nu le-a transmis banii. Martorul Alexandru Verdeș a declarat că, după reținerea sa la frontiera ucraineană, i-a cerut lui Vadim Armencea doar să ducă automobilul acasă, la sora sa. El nu i-a solicitat Mariei Barbărasă să întocmească o procură pe numele inculpatului. Automobilul a fost procurat în

noiembrie 2016 cu 24.000 de euro. El a negat că ar fi avut o datorie față de Vadim Armencea și a susținut că, dimpotrivă, inculpatul îi datora lui bani. Martorul Dorin Cazimir a confirmat că s-a deplasat în Franța la solicitarea lui Sergiu Barbărasă, a adus automobilul în Republica Moldova și că acesta a fost înregistrat pe numele Mariei Barbărasă. Martorul Marcel Guștiuc a declarat că, după reținerea lui Alexandru Verdeș, Vadim Armencea a inițiat telefonarea Mariei Barbărasă și i-a solicitat întocmirea procurii, invocând necesitatea deplasării în Ucraina. Veronica Macar, notarul care a autentificat procura, a declarat că, la scurt timp după întocmirea acesteia, Maria Barbărasă a revenit plângând și a comunicat că automobilul a fost vândut, fără ca banii să-i fie transmiși. Procura a fost anulată după înstrăinarea automobilului. Martorii Anatolie Grosu și Dumitru Lupu au confirmat că Armencea a vândut automobilul pentru 12.000 de euro. Anatolie Grosu a declarat că i-a transmis lui Armencea inițial 7.000 de euro pentru stingerea gajului, iar ulterior încă 5.000 de euro, la înregistrarea automobilului. Dumitru Lupu a relatat că inculpatul a solicitat inițial 15.000 de euro, însă ulterior a acceptat 12.000 de euro. Ambii martori au menționat că automobilul avea defecte și necesita reparații. Apreciind probele în ansamblu și în coroborare, instanța a concluzionat că inculpatul a urmărit de la început însușirea automobilului și nu a avut intenția de a-l restitui. Ea a reținut că valoarea automobilului și prejudiciul cauzat constituiau 17.000 de euro, echivalentul a 331.220 de lei potrivit cursului Băncii Naționale din 22 ianuarie 2019, și că această sumă reprezenta proporții deosebit de mari.

10. Apărarea a susținut că automobilul îi aparținea în fapt lui Alexandru Verdeș și că a fost transmis lui Vadim Armencea pentru stingerea unei datorii de 30.000 de euro. Avocatul a apreciat că era neverosimil ca Maria și Sergiu Barbărasă să fi procurat un automobil de aproximativ 28.000 de euro, deși la acel moment nu aveau permise de conducere. Instanța a respins aceste argumente. Ea a constatat că dreptul soților Barbărasă asupra automobilului era confirmat prin înregistrarea acestuia pe numele Mariei Barbărasă și prin declarațiile concordante ale părților vătămate, ale lui Alexandru Verdeș și ale lui Dorin Cazimir. Pretinsa datorie nu era confirmată prin înscrisuri sau prin alte probe verificabile. Declarațiile lui Oleg Țurcanu au fost apreciate critic, deoarece acesta cunoștea împrejurările privind procurarea automobilului și pretinsa datorie din spusele lui Ion Eșanu, care nu a fost audiat în instanță.

c. Prima decizie a instanței de apel și remiterea la rejudecare

11. La 27 august 2021, avocatul Alexandru Bargan în interesele inculpatului, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. El a susținut că raporturile dintre părți au caracter civil. Instanța nu a verificat versiunea apărării și nu a audiat persoanele care puteau confirma împrejurările procurării automobilului și existența datoriei dintre Vadim Armencea și Alexandru Verdeș. Procura autentificată notarial îi acorda inculpatului dreptul de a vinde, dona, schimba sau

înregistra automobilul pe numele său, iar notarul i-a explicat Mariei Barbărasă conținutul și efectele juridice ale actului.

12. La 29 iunie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins ca nefondat apelul avocatului și a menținut sentința. Instanța a reținut că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și a apreciat probele în ansamblu. Declarațiile părților vătămate coroborate cu cele ale lui Alexandru Verdeș, Dorin Cazimir și Marcel Guștiuc, confirmau că procura a fost întocmită numai pentru folosirea temporară a automobilului în vederea deplasării inculpatului în Ucraina. Alexandru Verdeș nu i-a solicitat surorii sale să întocmească procura și a negat existența unei datorii față de inculpat. Pretinsa datorie de 30.000 de euro nu era confirmată prin înregistrări sau prin alte probe. Declarațiile lui Oleg Țurcanu au fost apreciate critic, deoarece acesta cunoștea împrejurările referitoare la datorie din spusele lui Ion Eșanu, care nu a fost audiat. Instanța a respins argumentul privind caracterul civil al raporturilor dintre părți. Ea a reținut că delimitarea escrocheriei de neexecutarea unei obligații civile depinde de intenția făptuitorului la momentul primirii bunului, iar în cauză manoperele frauduloase au precedat întocmirea procurii. Chiar dacă s-ar admite existența datoriei, inculpatul nu avea dreptul să o inducă în eroare pe Maria Barbărasă, să înstrăineze automobilul acesteia și să păstreze prețul vânzării. Instanța a respins cererea apărării de audiere a martorului Ion Eșanu. Decizia motivată a fost pronunțată la 13 iulie 2022.

13. La 11 august 2022, avocatul Alexandru Bărgan a declarat recurs în interesele condamnatului. El a solicitat casarea deciziei instanței de apel și achitarea condamnatului. Avocatul a reiterat argumentele invocate în apel privind caracterul civil al raporturilor dintre părți. El a susținut că automobilul i-a fost transmis condamnatului pentru stingerea datoriei lui Alexandru Verdeș și că procura îi conferea dreptul de a dispune de bun. Avocatul a criticat refuzul instanței de apel de a-l audia pe martorul Ion Eșanu, deși declarațiile lui Oleg Țurcanu privind existența datoriei se întemeiau pe relatările acestuia.

14. La 14 noiembrie 2022, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul avocatului, a casat decizia și a trimis cauza la rejudecare. Colegiul penal lărgit a reținut că prima instanță a derogat de la rigorile legale privind reținerea și indicarea faptei, precum și de la rigorile de încadrare juridică a acțiunilor inculpatului. Ea a mai constatat că apelul a fost examinat în lipsa inculpatului, deși instanța a fost informată că acesta era reținut în Franța în vederea extrădării. Instanța de apel nu a verificat stadiul procedurii de extrădare, nu a întreprins toate măsurile pentru asigurarea participării inculpatului și nu a stabilit dacă acesta a renunțat neechivoc la dreptul de a fi prezent. Instanța a respins nemotivat cererea apărării privind audierea unor martori care nu au fost audiați de prima instanță.

d. A doua decizie a instanței de apel

15. La 21 mai 2023, Vadim Armencea a expediat prin poștă electronică instanței de apel o declarație semnată electronic. El a solicitat examinarea cauzei

în lipsa sa și a comunicat că interesele sale sunt reprezentate de avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, a cărui poziție o susține. El a invocat caracterul civil al raporturilor dintre părți și a solicitat achitarea. El a criticat încadrarea faptelor în baza art. 190 alin. (5) Cod penal. Armencea a susținut că valoarea de 17.000 de euro a fost preluată numai din declarațiile părții vătămate și nu era confirmată prin înscrisuri. Automobilul a fost vândut la 19 martie 2019 cu 12.000 de euro. El a solicitat recalificarea faptelor în funcție de valoarea reală a prejudiciului și aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sau liberarea de pedeapsă, inclusiv în temeiul actului de amnistie (f.d. 77-78, vol. III).

16. După remiterea cauzei la rejudecare, aceasta a fost repartizată succesiv mai multor complete de judecată. La ședința din 26 martie 2025, avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac a prezentat înscrisuri privind istoricul juridic al automobilului, inclusiv trei contracte de vânzare-cumpărare și procurile aferente (f.d. 115-144, vol. III). El a susținut că sentința nu indica nici o probă care să confirme că valoarea automobilului la data faptei constituia 331.220 de lei sau 17.000 de euro. Avocatul a invocat valorile contractuale de 100.000 și 200.000 de lei, precum și prețul de 12.000 de euro achitat la înstrăinarea automobilului. El a mai arătat că nu a fost prezentat nici un act care să confirme prețul la care părțile vătămate au procurat automobilul și a solicitat recalificarea faptelor din art. 190 alin. (5) în art. 190 alin. (2) Cod penal.

17. Instanța a verificat dacă apărarea menține solicitarea privind audierea martorilor, menționată în decizia Curții Supreme de Justiție. Avocatul a declarat că nu formulează o asemenea cerere. După prezentarea de către procuror a listei probelor care urmau a fi verificate, apărarea nu a solicitat administrarea altor probe.

18. La 07 mai 2025, [Curtea de Apel Centru](#) a admis apelul avocatului Alexandru Bargan, a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre. Instanța a menținut condamnarea lui Vadim Armencea în baza art. 190 alin. (5) Cod penal. Ea a reținut că prima instanță a stabilit corect circumstanțele faptei și a apreciat probele în ansamblu. Declarațiile părților vătămate și ale martorilor, procura autenticată notarial și actele privind înstrăinarea automobilului confirmau că Maria Barbărasă a transmis automobilul pentru folosire temporară, fiind convinsă că inculpatul se va deplasa cu acesta în Ucraina. Pretinsa datorie a lui Alexandru Verdeș nu era confirmată prin probe. Instanța a respins și argumentul privind caracterul civil al raporturilor dintre părți, deoarece Vadim Armencea a urmărit de la început însușirea automobilului. Instanța a respins solicitarea de recalificare a faptelor în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal. Ea a considerat diminuate valorile de 100.000 și 200.000 de lei indicate în contractele de vânzare-cumpărare și a avut în vedere că, la import, valoarea automobilului indicată în declarația vamală, a fost stabilită la 440.000 de lei. Instanța a redus pedeapsa la șapte ani de închisoare și pedeapsa complementară la trei ani. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

e. Recursul

19. La 02 iulie 2025, avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, în interesele condamnatului Vadim Armencea, a declarat recurs. El a solicitat casarea deciziei, recalificarea faptelor din art. 190 alin. (5) în art. 190 alin. (2) Cod penal și aplicarea unei pedepse limitate la termenul deja executat. În subsidiar, a solicitat liberarea de răspundere penală în temeiul Legii privind amnistia. Avocatul a susținut că, la 06 mai 2025, a expediat o cerere de reluare a cercetării judecătorești pentru a prezenta probe noi privind valoarea automobilului. Din eroare, el a transmis cererea la adresa electronică a Curții de Apel Nord. El a primit confirmarea recepționării mesajului și nu a fost informat că acesta a fost expediat unei alte instanțe. El nu a putut prezenta Curții de Apel Centru probele respective. Această situație a limitat dreptul condamnatului de a prezenta probe care puteau influența soluția cauzei.

20. La recurs a fost anexat raportul de evaluare a proprietății nr. 141/26.06.2025 din 30 iunie 2025, întocmit la cererea Aliei Moscalciuc. Raportul a stabilit valoarea de piață a automobilului BMW 520D la 265.590 de lei, iar valoarea de lichidare la 217.000 de lei. Avocatul a susținut că acest raport, coroborat cu contractele de vânzare-cumpărare, confirmă că valoarea bunului era inferioară pragului necesar pentru încadrarea faptelor în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

21. Avocatul a mai susținut că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra contractelor și actelor privind înregistrarea automobilului prezentate de apărare. El a invocat că probele acuzării și declarațiile părții vătămate au fost apreciate ca veridice, iar probele prezentate de apărare au fost apreciate arbitrar sau nu au fost luate în considerare. Recursul a fost întemeiat, în această parte, pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

22. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate *prima facie* de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21). De asemenea, după cum rezultă din art. 431 pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul recursurilor care nu sunt „considerate admisibile”, instanța nu este obligată să solicite prezentarea referinței. Curtea Supremă de Justiție nu a solicitat depunerea referinței la recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 413 alin (3) și (4) Cod de procedură penală prevede următoarele:

(3) Instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi.

(4) În cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță.

24. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

...

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) pct. 6) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimiterea la rejudecare. În cazul respingerii nejustificate a administrării probei în instanța de apel într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare sau în cazul în care se invocă temeiul de la alin.(1) pct.6), prevederile art. 413 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

26. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

27. Avocatul solicită recalificarea faptei din art. 190 alin. (5) în art. 190 alin. (2) Cod penal. Criticile sale nu privesc interpretarea normei penale. El contestă valoarea automobilului stabilită de instanțele judecătorești și modul în care instanța de apel a apreciat contractele de vânzare-cumpărare prezentate de apărare. Aceste argumente urmează a fi examinate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Recalificarea solicitată constituie consecința pe care recurentul o urmărește în cazul constatării unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor.

28. În decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38, Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Simplul dezacord cu motivarea instanței de apel nu constituie temei de recurs. Recurentul trebuie să demonstreze

că hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Aprecierea trebuie să fie evident greșită pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. Cele două ipoteze urmează a fi examinate separat (încheierea nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Ele presupun o eroare de fapt sau de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o, inclusiv lipsa unei baze legale ori a legăturii dintre fapte, legea aplicabilă și soluție (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39). Faptul că probele ar putea admite și o altă interpretare nu este suficient. Recurentului îi revine obligația de a indica eroarea și de a demonstra caracterul ei determinant pentru soluția contestată (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42).

a. Raportul de evaluare prezentat în recurs

29. La recurs a fost anexat un raport de evaluare a proprietății din 30 iunie 2025. Potrivit recurentului, raportul stabilește valoarea de piață a automobilului, la situația din 22 ianuarie 2019, la 265.590 de lei, iar valoarea de lichidare la 217.000 de lei.

30. Conform art. 427 alin. (3) Cod de procedură penală, aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs. Ca regulă, probele trebuie prezentate în fața instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs verifică, în limitele legale, admisibilitatea probelor, precum și legalitatea administrării și aprecierii acestora. Art. 427 alin. (3) prevede două excepții. Curtea Supremă de Justiție poate evalua probele dacă este invocat temeinic motivul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală sau dacă examinează din nou cauza după trimiterea la rejudecare, iar anterior au fost constatate erori în aprecierea ori interpretarea probelor. În aceste situații, probele noi pot fi prezentate numai dacă administrarea lor a fost solicitată în instanța de apel, iar cererea a fost respinsă nejustificat (decizia nr. [1ra-1309/2023](#), § 105).

31. Raportul nu exista la data examinării apelului. El nu exista nici la 06 mai 2025, când avocatul susține că a expediat cererea de reluare a cercetării judecătorești, și nici la 07 mai 2025, când a fost pronunțată decizia. Raportul a fost întocmit la 30 iunie 2025 la cererea Aliei Moscalciuc din 26 iunie 2025. În prima procedură de recurs apărarea a invocat caracterul civil al relațiilor dintre părți și transmiterea automobilului în vederea stingerii datoriei lui Alexandru Verdeș către inculpat. Ea a pretins că martorul Ion Eșanu ar fi putut elucida acest aspect. După remiterea cauzei la rejudecare, apărarea a renunțat la această versiune. În ședința din 26 martie 2025, apărarea s-a axat pe valoarea automobilului și a prezentat actele privind istoricul juridic al acestuia. Instanța a verificat dacă apărarea solicită administrarea altor probe. Avocatul a declarat că nu mai solicită audierea martorilor și nu a formulat alte cereri referitoare la probatoriu (para. 16-17). Prin urmare, raportul anexat recursului nu este o probă a cărei administrare a fost solicitată și respinsă nejustificat în apel.

32. Nici faptul că prezenta cauză a fost trimisă anterior la rejudecare nu permite administrarea raportului. Prin decizia anterioară, Curtea Supremă de Justiție a constatat examinarea apelului în lipsa inculpatului și respingerea nemotivată a cererii de audiere a unor martori. Curtea nu a identificat erori în stabilirea valorii automobilului și nu a dispus administrarea unei probe de evaluare în această privință (para. 14).

33. Probele apărute după pronunțarea deciziei instanței de apel nu pot fi administrate în recurs. Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate. Instanței de apel nu i se poate reproșa că nu a examinat o probă care nu exista la data pronunțării deciziei. O asemenea probă poate fi invocată, după caz, în procedura de revizuire (decizia nr. [1ra-1309/2023](#), § 106). Prin urmare, raportul de evaluare din 30 iunie 2025 nu poate fi administrat și apreciat în prezentul recurs.

b. Critica referitoare la valoarea automobilului

34. Recurentul pretinde că instanța nu a dat apreciere contractelor de înstrăinare a automobilului și că valoarea bunului trebuia apreciată în funcție de valoarea tranzacției efectuate la scurt timp după sustragere. Prețul indicat într-un contract de vânzare-cumpărare nu reprezintă în mod automat valoarea de piață a bunului. Contractele confirmă sumele declarate de participanții la tranzacții, însă nu stabilesc, prin ele însele, starea tehnică a automobilului, caracteristicile sale concrete și valoarea reală la data înstrăinării. Atunci când vânzătorul este interesat să înstrăineze rapid bunul, valoarea contractului poate fi mult diminuată. Faptul că instanța de apel nu a atribuit contractelor valoarea probatorie urmărită de avocat nu echivalează cu neexaminarea lor.

35. Este adevărat că valoarea de procurare sau valoarea stabilită la import cu mai mulți ani înainte de faptă nu poate fi asimilată, fără alte explicații, valorii de piață la data infracțiunii. Valoarea unui automobil se modifică în timp în funcție de vechime, uzură și starea tehnică (*mutatis mutandis*, decizia nr. [1ra-416/2023](#), §§ 24-27). Instanța nu și-a întemeiat exclusiv motivarea pe valoarea de import. Ea a apreciat-o împreună cu declarațiile părților vătămate, prețul de procurare indicat de martori, prețul solicitat și împrejurările înstrăinării automobilului. Ea a conchis că prețul obținut de condamnat la înstrăinarea automobilului nu reprezintă în mod necesar valoarea acestuia la data sustragerii și nu înlătură informațiile relevate de celelalte probe.

36. Instanțele judecătorești au reținut că valoarea automobilului constituia 17.000 de euro, echivalentul a 331.220 de lei. Avocatul susține că această concluzie se întemeiază exclusiv pe declarațiile părții vătămate și este infirmată de contractele de vânzare-cumpărare prezentate în apel. Acest argument nu poate fi reținut. Contrar celor invocate în recurs, instanța de fond a reținut că fapta imputată este demonstrată prin probe anexate la dosar inclusiv prin procesul verbal de confruntare din 23 mai 2019 dintre Vadim Armencea și Maria Barbarasă

(vezi para. 9). În cadrul acestei confruntări, Armencea a recunoscut că știa că în 2016, prețul de procurare a automobilului a fost de 24.500 de euro. Instanța de apel s-a pronunțat pe marginea înscrisurilor prezentate de apărare. Ea a menționat că valorile de 100.000 și 200.000 de lei indicate în contractele din 13 martie 2019 și 10 decembrie 2019 sunt diminuate. Instanța a raportat aceste date la celelalte probe privind valoarea automobilului. A luat în calcul că Maria Barbărasă a declarat că automobilul a fost procurat pentru uzul familiei, iar prețul acestuia, împreună cu cheltuielile de vămire, depășea 20.000 de euro. Alexandru Verdeș a indicat un preț de procurare de 24.000 de euro. Sergiu Barbărasă a declarat că Vadim Armencea le-a propus să le achite 17.000 de euro și să păstreze automobilul. În decizie se menționează că chitanța de percepere a obligațiilor vamale din 04 noiembrie 2016, atestă că valoarea în vamă a automobilului constituia 440.000 de lei. Chiar dacă valoarea automobilului scade o dată cu trecerea timpului și anumite lucrări de reparație pot fi necesare, perioada scursă de la 04 noiembrie 2016 (momentul importului automobilului) și momentul sustragerii (22 ianuarie 2019) nu este atât de mare încât să denote că aprecierea instanțelor inferioare ar fi arbitrară sau vădit nerezonabilă. Potrivit documentelor din dosar, valoarea în vamă a automobilului a fost de 440.000 de lei iar drepturile de import la introducerea acestuia în țară au fost de 64,424,31 de lei. Chiar dacă din suma respectivă, s-ar deduce valoarea uzurii morale și costul lucrărilor de reparație invocate de martorul Dumitru Lupu, suma rămasă nu ar fi mai mică de 280.000 de lei (40 de salarii medii pe economie).

37. Avocatul nu explică de ce aprecierea instanței de apel ar fi imposibil de justificat rațional. El propune substituirea concluziei instanței cu propria apreciere a contractelor și cu valoarea indicată într-un raport întocmit după pronunțarea deciziei. Un asemenea dezacord cu ponderea atribuită probelor nu demonstrează că hotărârea se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a acestora. Prin urmare, argumentele privind stabilirea valorii automobilului și recalificarea faptei sunt vădit neîntemeiate.

38. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Vladislav Ciobanu-Nițuleac împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 07 mai 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Sergiu Stratan

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.08.14 15:33:33 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Alexandru Negru